

NAKLADELSVY
EPOCHA

SEXUÁLNÍ ŽIVOT SLAVNÝCH

Radim Uzel

Sexuální život slavných

Sexuální život slavných

Radim Uzel

NAKLADATELSTVÍ EPOCHA

Copyright © Radim Uzel, 2016
Photo on Cover © Martin Michalec, 2016
Cover © Lukáš Tuma, 2016
Czech Edition © Nakladatelství Epoque, 2016

ISBN (pdf) 978-80-7557-276-9

LIDSKÉ SEXUÁLNÍ CHOVÁNÍ je nesmírně různorodé a jen s velikými obtížemi se čas od času někdo pokusí vypracovat nějaké sexuální normy. V průběhu dlouhých dějin lidstva můžeme být svědky toho, že prakticky neexistuje téměř žádná forma tohoto chování, o kterou by se v některé kultuře neusilovalo a která by nebyla současně jinými kulturami zatracována a prokleta.

Sexuální život slavných lidí bývá většinou jejich životopisců překrýván rouškou tajemství a mlčenlivosti, přesto však se nám při pečlivém studiu historických dokumentů odhalí, že většina z nich byli lidé z masa a krve. Většinou trpěli stejnými sexuálními problémy jako mnohý náš současník a navíc se ještě často dostávali do konfliktu s tehdejší společenskou morálkou, která se nám dnes zdá mnohdy nepochopitelná, často i směšná.

Přestože nejsem profesionálním historikem, zabývám se již několik let intimním životem slavných osobností. Odkrývají se mi tak četné zajímavosti, proti nimž jsou dnešní příhody bulvárního tisku jenom slabým čajovým odvarem. Pokud se o tyto události nyní podělím se čtenáři těchto stránek, nečiním tak z touhy po jakési laciné senzaci, ale v hlubokém přesvědčení, že i v těchto příhodách může platit staré přísloví o tom, že historie je učitelkou života. Přinejmenším by se mohly tyto dosud často utajované osudy pokusit o to, aby nám nic lidského nezůstalo cizí.

Radim Uzel

Král Karel II.

29. květen 1630 – 6. únor 1685

Tento anglický král by snad v naší historii slavných mužů ani nestál za zmínku. Pokud se však zabýváme sexuálním životem korunovaných hlav, neměl by tento Stuartovec v naší knize chybět. Už více než tři století se totiž honosí titulem majitele největšího pánského přirození ze všech králů. V historii slavných mužů s nadměrně velikými rozměry penisu se to jen hemží korunovanými hlavami. A královský rod Stuartovců nezůstal této pověsti nic dlužen. Charles II. je vskutku osobností, jejíž sexuální výkonnost byla dokonale historicky doložena a velikost jeho penisu dokonce básníky opěvována.

Už v roce 1646 – to mu bylo 16 let, uposlechl v důsledku občanské války rady svého otce – anglického krále Karla I. a opustil Anglii. Když mu bylo 19 let, nechal mu Oliver Cromwell tatínka popravít a pro mladíka zůstalo jedinou možností vyhnanství. Spory mezi Cromwellovými následníky pak vedly k restauraci Stuartovců a milý Karel byl ve svých 30 letech na anglický trůn povolán zpět. Slavnostně korunován pojal za choť Kateřinu z Braganzy – dceru portugalského krále. Kateřina mu nebyla schopna porodit dědice a následovníka. Snaha byla sice veliká, příroda však byla mocnější a dvakrát došlo k samovolnému potratu. Karel II. se zde zachoval jako gentleman, s manželkou se přes vytrvalé nabádání svých rádců nerozvedl a choval se k ní vždy slušně a ohleduplně. Totéž platí o jeho toleranci k náboženským odpůrcům.

Zdaleka to však neplatí o jeho mimomanželských avantýrách. Král sice proslul jako vášnivý milovník koní, rybolovu a mořeplavectví, největším celoživotním koníčkem pro něj však zůstal sex. Někteří dějepisci popisují jeho dvůr jako semenišť zvrhlosti a rozmařilosti, puritáni ho líčí jako sexuální zřůdu, pravdivější obraz však ukazuje veselého, statného, energického a pro ženy jistě přitažlivého panovníka, který nepohrdl žádným milostným dobrodružstvím. Nemožnost legitimního dědice kompenzoval desítkami, podle některých pramenů snad dokonce stovkami levobočků. Nikdy se na žádné ženě nedopustil násilí, všechny milenky s ním souložily dobrovolně a většina z nich na toto královské dobrodružství vděčně vzpomínala.

Charles miloval ženy rajtující na koni v obtažených kalhotách, přál si, aby se jim při jízdě dobře rýsovaly jejich hýždě, což byl v 17. století jistě požadavek více než revoluční. Liboval si také v ženských kontrastech – současně obdivoval sexuálně nenasytnou, mírně zhýralou dámu volnějších mravů a na druhé straně panenskou, stydliovou a plachou dívku hrající si s panenkami. Když se pak dostatečně nasytil těchto rozdílných milenek, zařídil mu jeho privátní důvěrník Will Chiffinch návštěvu nevěstince, kde se král povyrazil s děvkami poslední cenové skupiny.

Již v 15 letech byl sexuálně sveden svou vychovatelkou paní Wyndhamovou, tato zkušenost u něj pak vždy čas od času vyvolávala touhu po starších milenkách. Když mu pak léta přibývala, zbavil se častého střídání milenek a více než promiskuitu připomínal jeho život sérii monogamních vztahů. Londýňané ho nazývali přezdívkou „starý kurevník“. Když jednou procházel halami svého paláce, slyšel, že za jedněmi dveřmi zpívá mladá dáma satirickou lidovou baladu „Ten starý kurevník – náš král“. Okamžitě zaklepal na dveře, a když se žena zeptala, kdo je tam, odpověděl: „Sám starý kurevník osobně, madam!“

Množství různých písní a popěveků, oslavujících královny sexuální schopnosti, byl bezpočet. Za všechny snad jen verše básníka Rochestera, které jsem poněkud neuměle přeložil:

*Ty choutky a moc jeho jsou velké tak
jako je žezlo a předlouhý pták.
Milenka zvyklá si s penisem pohrávat,
může pak též snadno jeho žezlem mávat.*

Přímo románový příběh připomíná historie královny milenky Nell Gwynneové. Její tatínek byl nepolepšitelný budižkničemu a dlouhodobě pobýval ve vězení pro dlužníky (škoda, že u nás nemáme dnes podobnou instituci). Matka byla prostitutka propadlá alkoholismu. Nell se vypracovala na divadelní herečku – byla vlastně první představitelkou

ženských rolí v Anglii (do té doby tyto role hráli dospívající chlapci). Kráľi potom v divadle předváděla cosi jako předobraz o tři století mladšího striptýzu, padla mu do oka a sama potom už jako oficiální milenka nazývala krále Charlesem III. bez ohledu na dynastickou posloupnost. Vysvětlila to tak, že už předtím měla za milence dva Karly. Krále fascinovala její vulgární sprostota a sexuální nenasytnost zahalená do jakési falešné stydlivosti.

Dějepisci tradují jednu historku, kdy Nell, cestující v královském kočáru, byla londýnskou chátrou omylem považována za jinou královnu milenkou, honosnou a elegantní Louise de Kéroualle. Tato byla Francouzka a katolička a byla proto považována za špiónku francouzského krále Ludvíka a dav na ulici uspořádal proti ní jakousi manifestaci. Nell vystrčila hlavu z kočáru a silným hlasem zvolala: „Lidi, modlete se a buďte uctiví! Já jsem *protestantská* děvka.“ V protikladu honosné aristokratické Louise a dravé a smyslné Nell naplňoval Charles svůj dávný ideál dvou protikladných milenek. Další z řady těch dvojic byla ostýchavá a upejpavá Františka Stuartovna a sexuálně nenasytná vášnivka Barbara Palmerová, která o sobě rozhlašovala, že je královou sexuální poradkyní. Historik Samuel Pepys však připomíná italské přísloví, že „muž s erekcí nepotřebuje žádné rady“.

Pokud se týče všech Karlových nemanželských dětí, budiž řečeno, že ať je zplodil s honosnými šlechtičkami, nebo s anonymními děvkami, vždycky se o jejich budoucnost ekonomicky dostatečně postaral. Celkem správně konstatuje vévoda z Buckinghamu, že král je přirozeně otcem svého lidu, Charles II. však je skutečným otcem z toho lidu nejlepších jedinců.

Kateřina II., Veliká

2. květen 1729 – 17. listopad 1796

Ruská carevna vlastním jménem Žofie Bedříška Augusta z Anhalt-Zerbstu byla sestřenicí a od roku 1745 pak manželkou cara Petra III. Tento ruský car vstoupil na trůn jako nástupce své babičky carevny Alžběty. Kateřina měla při vstupu do manželství tak trochu smůlu. Historici se shodují v názoru, že car Petr byl nejenom blázen, ale kromě toho byl také impotentní a neplodný. Není divu, že Kateřina jednu dobu už pomýšlela i na sebevraždu. Naštěstí se z chmurných myšlenek začala pozvolna rozptylovat hojnou četbou a intenzivní každodenní jízdou na koni.

Carevna nakonec dokázala, že šikovná žena dokáže otěhotnět i s impotentním a neplodným manželem. V případě Kateřiny II. se o tento reprodukční úspěch postaral mladý ruský šlechtic Sergej Saltykov. Po téměř desetiletém manželství se tedy konečně narodil mužský potomek. A jak už to bývá u psychiatrických případů zvykem, manžel Petr III. bláznil stále více. Kateřina tak málem přišla o dědictví trůnu. Dotyčný šílenec se totiž jednou v jakémsi záchvatu náhle rozhodl k rozvodu.

Šikovná Kateřina okamžitě zvětřila nebezpečí a proti svému manželovi zosnovala vojenský puč. Měla na to lidi v řadách politiků a důstojníků a za pomoci armády a senátu byl nakonec Petr III. 9. července 1762 svržen z trůnu. Vězení asi nestačilo, protože na ruském carském dvoře odjakživa platí, že dobrý manžel je mrtvý manžel. Petr byl tedy nejen zajat, ale posléze za nevyjasněných okolností 18. července zavražděn na zámku Ropša u Petrohradu. A kdo byl asi šéfem celého podniku ve službách Kateřiny? Inu, kdo jiný, než Kateřinin milenec hrabě Grigorij Orlov. Pomohli mu jeho dva bratři. Všichni byli příslušníci carské jízdni gardy. Cesta k trůnu byla volná.

V průběhu své dlouhé vlády Kateřina II. zlomila přílišnou moc církve, potlačila několik povstání, zreorganizovala civilní službu, upevnila nevolnictví zejména přitazením uzdy ukrajinským nevolníkům. Připojením Ukrajiny a Krymu rozšířila pak Ruskou říši o 200 000 čtverečních mil. To následným vládcům Ruska se takovéto činy daří už mnohem obtížněji.

Před sňatkem byla Kateřina sexuálně citlivou dívkou. Několik komorných na ni prásklo, že v noci onanovala většinou prostřednictvím polštáře mezi nohama. A také není překvapením, že i v manželství si pak do postele brávala různé sexuální hračky a masturbační pomůcky. Taky se nemůžeme divit tomu, že vzhledem k impotenci carského manžela byla ještě ve 23 letech pannou. Za jedné bouřlivé noci na jednom ostrůvku v Baltickém moři pak požádala komornou, aby ji nechala samotnou s hrabětem Saltykovem a prožila s ním svou první noc lásky. Po tolika letech koitální abstinence milostná aféra se Saltykovem náhle rozpoutala Kateřininu vášnivou sexualitu.

Po dvou samovolných potratech Kateřina porodila syna Pavla. Další syn – oficiálně manželský, zemřel ještě dříve, než jeho skutečný biologický otec musel s ostudou opustit carský dvůr. Pak porodila další tři syny. Původní milenec byl pryč a tak otcem všech tří synů byl s největší pravděpodobností kníže Orlov. Petra III. pak slyšeli často pro sebe mumlat něco o tom, že ani neví, jak je to možné, že je jeho manželka těhotná. Kateřina ovšem skrývala svá těhotenství pod širokými sukněmi a rodila tajně v obydlí svého věrného sluhy. Grigorije Orlova si ovšem nemohla vzít za muže, protože by to znamenalo konec dynastie Romanovců. Udržovala s ním však styky dlouhých čtrnáct let a zapudila ho teprve, když se dozvěděla, že svedl svou třináctiletou neteř. To byla i pro Kateřinu přece jenom trochu silná káva.

Všichni pamětníci potvrdili, že ve svých 43 letech Kateřina rozkvetla do krásy. Měla krásné hnědé vlasy, výrazně modré oči, nádherně tvarovaná smyslná ústa a nepochybně větší sexuální přitažlivost než za mlada. V té době se do její přízně vetřel mazaný důstojník Grigorij Alexandrovič Potěmkin, o deset let mladší než carevna. Zajímavé je, že tento výtečník původně studoval na pravoslavného popa. Po dvouletém vášnivém dobrodružství pak Potěmkin nebyl zapuzen, ale zůstal v Kateřininých službách jako pomocník a rádce.

Potěmkin byl břichatý, pokrytecký jedooký neotesanec, který si oblíbil laškovat s carevnou v parní lázni, při tom prý nechutně hlтал různé lahůdky a dobrotu a chlemtal vzácné nápoje. Jeho podvody

páchané na carevně s předváděním neexistujících vesnic, místo kterých nechal postavit jen papírové kulisy, vešly do historie jako pověstné Potěmkinovy vesnice. Je zajímavé, že to byl právě on, kdo Kateřinu II. přivedl na myšlenku, že je stejně snadné střídat milence jako ostatní služebnictvo. Sám pak Kateřině II. tyto milence dohazoval a schvaloval.

Je zajímavé, že tento systém střídajících se milenců fungoval až do carevnických šedesátin. Každý potenciální milenec byl nejprve testován carevnickým osobním lékařem na možné známky pohlavní nemoci. Když byl shledán zdravým, byl podroben tak zvanému testu mužnosti – musel vykonat pohlavní styk se zvláště k tomu účelu najatou dvorní dámou a teprve když i v tomto testu obstál, byl ubytován ve speciálním apartmá, které mělo soukromé schodiště vedoucí přímo do carevnické ložnice. Za své sexuální služby pobíral výtečný plat. V této funkci obecního placeného milence se tak vystříдалo celkem třináct mužů, jména všech jsou historicky doložena.

Když bylo Kateřině šedesát let, vybrala si sama pro tuto službu dvaadvacetiletého Platona Zubova, kterého rádce Potěmkin původně zamítl pro nadměrnou ctižádostivost. Tento mladík však nicméně setrval v carevnických sexuálních službách až do její smrti v 67 letech. Různé pověsti pravily, že Kateřina II. zemřela na následky soulože s koněm, tato historka však nebyla potvrzena. Příčinou její smrti byla pravděpodobně mozková mrtvice.